

El PP balear, una olla de caragols

La darrera enquesta del CIS dona al PP uns resultats que no li permetrien de tenir la majoria absoluta a les Balears, ni de guanyar a cap de les illes per separat. Mentrestant, les disputes internes dels conservadors no sols no paren, ans s'intensifiquen.

Quan manquen quatre mesos per a les eleccions, s'han revifat els problemes interns del PP balear. Alhora, els dirigents populars que assistiren al Congrés del PP fet a Madrid pogueren conèixer de primera mà dues dades preocupants: que la darrera enquesta del CIS diu que perdran la majoria absoluta, que l'oposició de centre-esquerra (o, fins i tot, només d'esquerra) podria ser una alternativa, i que els alts dirigents de Madrid del partit coincideixen a situar les Balears dins el mateix sac que Astúries. És a dir, que sospiten que, tant en l'una circumscripció com en l'altra, hi perdran les eleccions.

Fonts relacionades amb el PP coincideixen a afirmar que els dirigents conservadors de les Balears tenen còpia de la darrera enquesta del CIS. La projecció del vot territorialitzat de les Balears dona un resultat esgarrifador per a Jaume Matas. S'assegura que a Eivissa-Formentera perdrien, en favor de l'Olivera, encapçalada per Pilar Costa, com a mínim un diputat, i es dona també per força segura la pèrdua del diputat de Formentera. Això significaria que la doble coalició progressista (l'una és per Eivissa i l'altra per Formentera) aconseguiria 7 consellers-diputats i 6 el PP. El PP perdria el govern del Consell d'Eivissa i Formentera i 2 dels 8 escons que ara té per aquesta circumscripció al Parlament balear.

No pas més optimista resulta l'enquesta a Menorca. Actual-

ment el PP té 7 dels 13 consellers del Consell menorquí (un és del PSM, un altre d'EU, i 4 del PSOE), i el sondatge els assegura la pèrdua d'almanco un escó, que vol dir que la unió de l'esquerra (que va governar el Consell fins el 1991, quan un trànsfuga del PSOE en donà el govern al PP) sumaria 7 consellers per 6 del Partit Popular. És a dir, pèrdua del Consell i un diputat man-

El PP balear viu entre la preocupació i una tensió creixent, vista la possibilitat de perdre la majoria absoluta.

co al Parlament. Això pel cap baix.

A Mallorca, tot i que les fonts no coincideixen a informar ben igual, sí que coincideixen a dir que el PP no obtendria la majoria absoluta, que ara ja no té —només disposa de 16 consellers, quan el centre-esquerra (PSIB, PSM, EU i UM) en té 17 i governa, amb el Pacte de Progrés, el Consell de Mallorca.

El total del Parlament, 59 diputats, format pels consellers dels consells insulars, seria integrat

per un grup del PP que perdria, pel cap baix, 3 dels 31 diputats actuals —és a dir, que baixaria a 28—. Tenint en compte que segons l'estatut (article 23-6), els pressuposts requereixen el vot de la majoria de diputats d'almanco dues de les tres circumscripcions insulars, resulta que el PP —si es confirmassin els resultats del CIS—, encara que governàs, no podria tirar endavant els pressuposts. Naturalment, això seria el mal menor, perquè seria una pèrdua de mínims; ara, si fos una mica més intensa, l'alternativa d'un govern de centre-esquerra, o d'esquerra, seria molt factible.

Problemes interns. Tot i aquestes males notícies del CIS, els problemes interns al si del PP no solament no s'aturen, ans s'intensifiquen notablement.

A Menorca les bregues entre sectors són constants, i el buit de poder deixat per Joan Huguet —ex-president del Consell i actual president del Parlament— que decidí d'establir-se a Mallorca i deixar la militància al PP de Menorca, no ha estat cobert sinó per una inestabilitat permanent. La setmana passada, el dia 1, s'havia de reunir el comitè electoral presidit per Cristòfol Pons. Únic punt de l'ordre del dia: elecció del candidat al Consell. Va ser impossible i s'ajornà la decisió fins a trobar un "candidat de consens". De fet, el nom de Cristòfol Triay, actual president, erà el que més sonava. Aquest era el candidat que s'havia de

ARXIU / PERE CARMONA

ARXIU / RICARD CUGAT

ARXIU / JOAN CELIÀ

ARXIU / JOAN CELIÀ

proclamar a Inca (Mallorca), en l'acte de presentació de candidats del PP del desembre passat. Però les maniobres internes a Menorca ho impediren. Pel gener, en vista del Congrés de Madrid, s'esperava de poder ratificar-lo. Tampoc no va ser acceptat. Després del Congrés, a la reunió del dia 1, s'havia de decidir "definitivament" o bé Triay o bé algú més, probablement el president del PP de Menorca, Antoni Juaneda. Res. I enmig de tantes disputes, el PP menorquí ha perdut grups de militants, potser poc importants separatament, però que conjuntament ja fan un gruix considerable. D'aquests, n'hi ha que han creat a l'illa la Unió des Poble Balear, agrupació radical de tendència ultradretana i anticatalanista, que sens dubte podria arrabassar uns quants vots als conservadors.

Per si no bastaven els maldecaps menorquins, a Eivissa, després de feta pública la candidatura com a cap de llista al Consell d'Eivissa-Formentera de Pere Palau, la rebel·lió ha esclatat. Palau és el típic candidat conservador de les Pitiüses. Ben connectat amb els poders territorials tradicionals, és un home que, en unes altres circumstàncies (és a dir, abans del 1996), no hauria estat contestat. Però aquest any Pilar Costa, al davant de la pentacandidatura (PSIB, Els Verds, EU, ERC i ENE), aconseguia de vèncer, per primera volta des del 1977, el candidat del PP al Senat.

Aquesta derrota va fer molt de mal al PP pitiús. Tant, que ara sembla que a Palma i a Madrid hi ha la convicció que la imatge dretana de Pere Palau no aturaria la força de l'Olivera, formada de bell nou per provar de batre el PP al Consell. I és que na Pilar Costa serà la cap de llista del progressisme pitiús unit i que és molt més coneguda que no en Pere Palau. Pel que ha transcendit, el ministre d'Afers Estrangers, Abel Matutes, tradicional home fort del PP a Eivissa, ha pres part en la qüestió. Fent valer les enquestes i la imatge massa dretana d'en Palau, ha proposat com a cap de llista Enric Fajarnés, home d'imatge més moderada i de centre reformista, que aspira a representar el PP actualment. Però el suport de Matutes a Fajarnés ha toparat amb les reticències del sector més dur, que vol que el candidat elegit, Palau, sigui acceptat.

Les preocupacions, com es veu, s'acaramullen a la taula del candidat per Mallorca i aspirant a president balear, Jaume Matas, que veu que, si no s'arreglen els greus problemes de Menorca i de les Pitiüses, la pèrdua de diputats anunciada pel CIS podria ser curta, perquè l'electorat pot haver perdut la memòria dels casos de corrupció protagonitzats pel PP (Túnel de Sóller, Calvià...), però té per costum de castigar severament els partits amb imatge de divisió interna. Sobretot quan aquesta resulta tan evident, in-

tensa i virulenta com la del PP, i tan solament quatre mesos abans de les eleccions.

Per si tot plegat ja no fossin prou maldecaps, el Consolat de la Mar (seu del govern) veu ara com també en alguns pobles de Mallorca (Alcúdia, Manacor, Calvià...) sorgeixen partits "independents", locals -i són a punt de sorgir-ne en alguns més-, formats per gent relacionada amb l'entorn de l'ex-president Gabriel Cañellas, que ningú no dubta que tenen per objectiu o bé d'aconseguir algun regidor que pugui tenir la clau de la governabilitat del municipi (amb la intenció evident de poder influir en les cobdiciades decisions urbanístiques) o bé (i per què no totes dues coses alhora?), fer mal al PP de Matas, senzillament, amb la idea d'aconseguir que els conservadors passin a l'oposició, des d'on Cañellas podria tenir el control absolut del PP illenc. A tot això, el president del PP de les Balears, Joan Verger, no amaga la seva preocupació pels esdeveniments, però, això sí, recorda que les candidatures imposades "mai no són bones" -al·lusió clara als intents de Jaume Matas d'aconseguir, amb Matutes, que sigui Madrid qui posi ordre al PP insular. Una solució *manu militari* que irritaria encara més els sectors no "matistes" del PP. Tot plegat una situació d'allò més complicada.

Jaume Matas (a l'esquerra) veu com se li acumulen els problemes interns. Amb l'ajuda d'Abel Matutes (segon per l'esquerra) vol superar les disputes dels candidats a Eivissa, amb les reticències del president regional del partit, Joan Verger (segon per la dreta), que no vol la intervenció de Madrid. Però la proliferació de disputes, àdhuc a Menorca, on des de la fuita de Joan Huguet (a la dreta) la inestabilitat és constant, podrien fer inevitable la imposició des de Madrid de les candidatures del PP, tant a les Pitiüses com a Menorca.

Miquel Payeras